

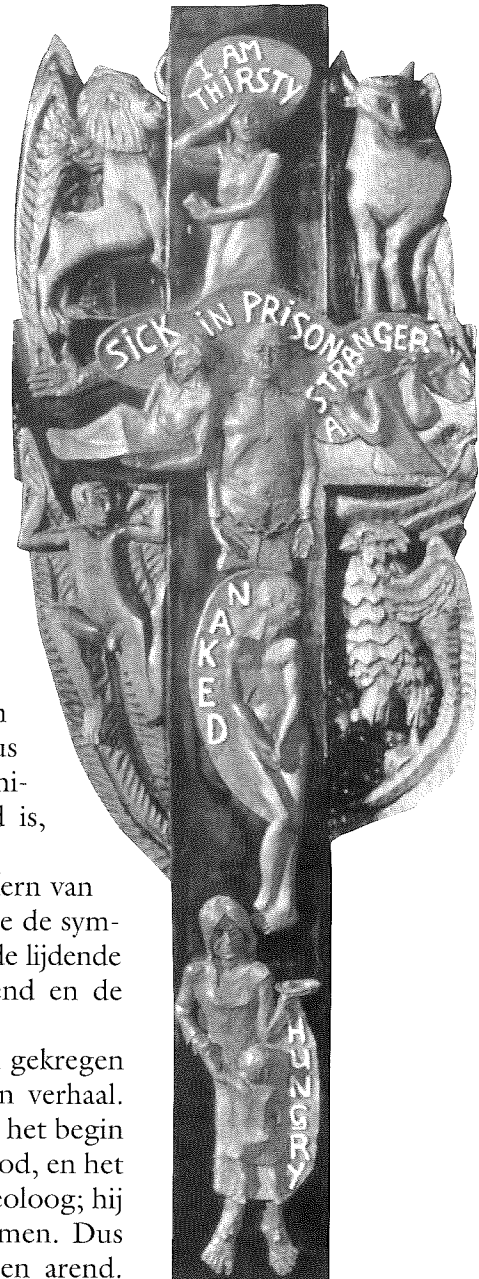
## De kern van het evangelie

De kern van de zaak is, dat we de hongerigen niet zonder voedsel, de dorstigen niet zonder water, de naakten niet zonder kleding, de zieken niet zonder bezoek, de gevangenen niet zonder bevrijding en de vreemdelingen niet zonder onderdak laten. Volgens Matteüs 25 zal ons leven daarop beoordeeld worden. Het goddelijk verwijt zal dan zijn: "Wat ge niet gedaan hebt voor de minsten der Mijnen, dat hebt ge niet gedaan voor Mij."

Jezus identificeert zich met de armen die hulp behoeven. Daarom beeldt Herman Falke hen uit op het kruis, het symbool van Jezus. Jezus lijdt voort in de lijdende mensheid: je ziet zijn doorboorde handen en voeten. Jezus leert ons, dat wij God eren en dienen door mensen recht te laten wedervaren. De oude bisschop Irenaeus zei het zo: "Honor Dei est salus hominum": Gods eer en Gods heerlijkheid is, dat het de mensen goed gaat.

Dat wij daaraan moeten werken is de kern van heel het evangelie. Daarom plaatst Falke de symbolen van alle vier de evangelisten rond de lijdende mensheid: de leeuw, het rund, de arend en de mensengestalte.

Deze symbolen hebben de evangelisten gekregen naar aanleiding van het begin van hun verhaal. Johannes begint zijn evangelie met: "In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God." Johannes was een theoloog; hij start bij God en hoger kun je niet komen. Dus kreeg deze hoogvlieger als symbool een arend.

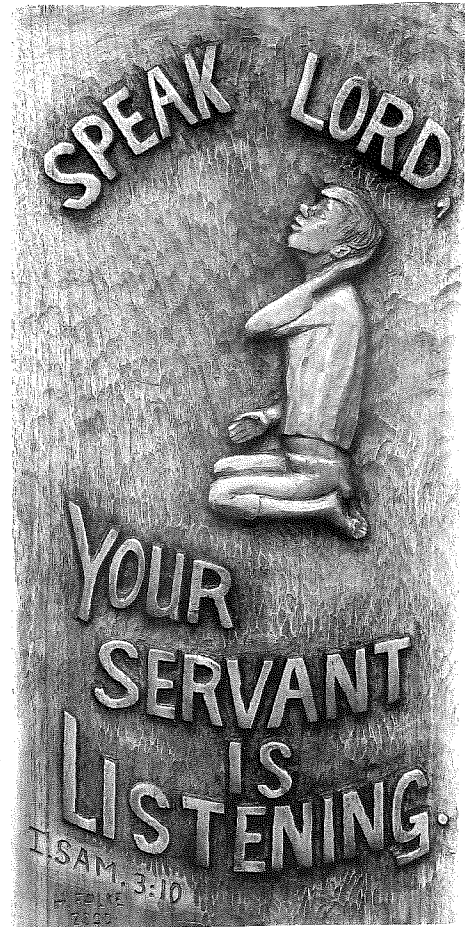


Matteüs begint met de menselijke afstamming van Jezus, zoon van David, zoon van Abraham. Dus gaf men hem de mensengestalte. Lucas begint met het offer, dat de priester Zacharias opdraagt in de tempel van Jeruzalem; daarom brengt men hem in verband met het rund. En Marcus begint zijn evangelie in de woestijn bij Johannes de Doper. Daar zwerven de leeuwen rond en zo kwam Marcus aan zijn symbool, de leeuw. Alle vier hebben ze vleugels, en dat brengt ons bij de oorsprong van de symbolen. De profeet Ezechiël spreekt over vier gevleugelde wezens, die de troon van de Eeuwige stutten: die vier lijken op een mens, een leeuw, een stier en een arend (Ezechiël 1). Wat zou daarmee bedoeld zijn? Volgens sommigen duidt dat op de waardigheid van de mens, de moed van de leeuw, de kracht van de stier en de hoge vlucht van de arend. Zo zetelt God hoogverheven boven de hele schepping: mens, vogel en dier. In ieder geval hebben ze later bedacht dat deze vier figuren uit de visioenen van Ezechiël model staan voor onze vier evangelisten.

Trouwens, ook de apostel Johannes kreeg op zijn oude dag een visioen over de hemelse liturgie rond de troon van God. Hij ziet in zijn geestvervoering ook die vier figuren, waar de jonge priester Ezechiël over gesproken had (Boek der Openbaring 4:7). Ook Johannes wilde daarmee het hoogverheven koningschap van God onderstrepen: zijn troon wordt behalve door de mensen geschraagd door de koninklijkste der dieren: de leeuw, de stier en de arend.

Ik ben even ingegaan op de achtergrond van deze symbolen voor de evangelisten, omdat ze in de religieuze kunst telkens weer opduiken en in zeer veel kerken terug te vinden zijn op ramen of muren.

Maar belangrijker is de boodschap die deze vier steunpilaren van onze godsdienst ons brengen, namelijk dat godsdienst mensendienst impliceert. Er zijn mensen die uit liefde voor God hun medemensen ont-



vluchten, maar zij komen in het evangelie bedrogen uit. Want deze aarde moet Gods aarde worden, Gods Rijk van vrede en gerechtigheid voor allen.

Matteüs wil dat in hoofdstuk 25 nog eens heel duidelijk maken. Hij schildert het laatste oordeel, de eindwerkelijkheid, heel heftig, alsof het een kleurenfilm was. De hele wereld wordt overgoten met de aanwezigheid van Christus, die terugkomt als koning met grote macht en majesteit. Van de vier windstreken klinken de bazuinen der engelen en de Mensenzoon neemt, vergezeld van al zijn engelen, plaats op de troon van zijn glorie. Het is duidelijk dat dit beeldspraak is, een dramatische manier van spreken om het beslissende van Christus' wederkomst aan te duiden. Maar het vervolg is bij Matteüs heel nuchter en alledaags. Wij schrijven elke dag in het Boek des Levens door de hongerigen te voeden en de dorstigen te laven en de zieken te bezoeken. Zo werken we toe naar die nieuwe aarde van God. De wederkomst van Christus betekent dat de oogst van liefde en goedheid van de hele wereld verzameld zal worden. Dan zal er louter waarheid en schoonheid en harmonie zijn. Dan zal Christus koning zijn en God alles in allen.